

Maria Cybulska

Powołanie i odwołanie głównego księgowego w przedsiębiorstwie terenowym

---

Palestra 8/7(79), 73

1964

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Autorka sugeruje na przyszłość następujące rozwiązanie:

„Wypadki niewskazania aktualnego adresu pozwanego trzeba by zrównać z wypadkami niewskazania w ogóle adresu pozwanego, a wytworzoną wówczas sytuację z sytuacją następującą przy zwrocie pozwu. Jeżeli zaś chodzi o wypadki zapoznania lub zawiadomienia o toczącym się procesie, to zajęcie właściwego stanowiska zależeć będzie od tego, czy ustawodawca chce uzależnić w tym zakresie działalność sądu od stanowiska powoda, czy też nie. Przy pierwszym rozwiązaniu sytuacja procesowa byłaby również analogiczna do sytuacji uzasadniającej zwrot pozwu; przy drugim rozwiązaniu — niewłaściwe byłoby pozostawienie sprawy bez biegu”.

Powołanie i odwołanie głównego księgowego w przedsiębiorstwie terenowym

omawia Eugeniusz Stobiecki na łamach numeru 4 (1964) czasopisma „Przegląd Ustawodawstwa Gospodarczego”.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjęty został pogląd, że „powołanie” na stanowisko, którego obsadzenie zastrzeżone jest prezydiom właściwej rady narodowej, powoduje nawiązanie stosunku pracy pomiędzy przedsiębiorstwem a osobą powołaną. Uchwała taka jest aktem administracyjnym wydanym na podstawie upoważnienia zawartego w § 12 rozp. Rady Ministrów z dnia 19 lipca 1963 r. w sprawie obsadzania i zmian na stanowiskach pracowniczych prezydiów rad narodowych oraz na niektórych stanowiskach w przedsiębiorstwach, zakładach i instytucjach podporządkowanych radom narodowym (Dz. U. Nr 35, poz. 203). „Powołanie” jest administracyjno-prawnym upoważnieniem danej osoby do wykonywania określonych funkcji (w danym wypadku funkcji głównego księgowego) i powoduje nawiązanie stosunku pracy bez potrzeby zawierania odrębnej umowy; powinno ono zawierać — dla celów porządkowych — wyszczególnienie warunków pracy. W konsekwencji główny księgowy może objąć swe funkcje dopiero po doręczeniu mu „powołania”. Poprzednie dopuszczenie go do pracy powoduje wprowadzenie nawiązanie stosunku pracy z przedsiębiorstwem, jednakże nie upoważnia go do wykonywania funkcji głównego księgowego.

Taki sam charakter ma „odwołanie” głównego księgowego. Jest to akt administracyjny, który pociąga za sobą cofnięcie upoważnienia do wykonywania funkcji głównego księgowego, co nie oznacza, żeby stosunek pracy został na skutek odwołania automatycznie rozwiązany. Stosunek ten trwa nadal i musi być rozwiązany zgodnie z przepisami prawa pracy, a więc w drodze wypowiedzenia lub rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia, jeśli zachodzą ku temu przesłanki wymienione w dekreście z dnia 18 stycznia 1956 r. Praktyka sądowa przyjmuje, że „odwołanie” ma skutek wypowiedzenia umowy o pracę, jeśli z jego treści nie wynika co innego.

Na zakończenie autor wyprowadza następujące wnioski:

„W świetle tych rozważań różnie też będzie się kształtował sposób dochodzenia roszczeń przez głównego księgowego. Ewentualne pretensje z tytułu np. niesłusznego odwołania z zajmowanego stanowiska będą mogły być dochodzone tylko w trybie administracyjnym i tylko przed organami administracji państwowej. Natura sporu jest tu bowiem administracyjnoprawna i nie może być przedmiotem rozpoznania przez sąd cywilny (art. 2 i art. 207 k.p.c.). Inaczej rzecz będzie się miała z dochodzeniem roszczeń wynikających ze stosunku pracy, np. na tle wysokości wynagrodzenia za pracę. W tych sprawach właściwe będą sądy powszechne, ponieważ tu istota sporu jest cywilnoprawna”.

M. Cybulska.